نفی صفات از مقام ذات الهی

شاگرد: چون می‌فرماید: «لم یتفاوت فی ذاته» یعنی در صفات به این صورت نیست؟

استاد: در مسأله‌ی صفات، علی أیّ حال، علم خداوند عین قدرتش که نیست. ولو در ذاتش یکی هستند و صفات عین ذات هستند. اما صفات در مرحله‌ی تعددش که عین هم نیستند. این را هر کسی می‌فهمد. علم خدا که مفهوما عین قدرتش نیست. می‌دانیم که علم با قدرت فرق دارد. مصداق آن‌ها در ذات خداوند متعال به یک حیثیت بسیطه موجود هستند و الا اگر بگوییم: «لم یتفاوت فی صفاته» یعنی می‌گوییم خداوند علم و قدرت ندارد؟! همه‌ی یک صفت هستند؟! لذا حضرت علیه السلام می‌فرمایند: «فی ذاته». وقتی در ذات متفاوت نیستند، فوری بر آن متفرع می‌شود که پس «لم یتفاوت فی صفاته» و لذا در ما به این صورت است که در ذاتمان و شئوناتِ ذاتمان تفاوت هست. ان شاء اللّه در جلسه‌ی بعد، بیشتر عرض می‌کنم. چون به این صورت هستیم، عقل قدرت دارد که ما را به ذات و صفت و شئوناتمان تحلیل ببرد. ولی چون «لم یتفاوت فی ذاته»، این عدم تفاوت در ذات است که دیگر صفات و ... کنار می‌رود. یعنی دیگر نیازی به آن‌ها نیست. مبدأ را نفی می‌کنند و آثار آن مبدأ و معالیلش بر آن متفرع می‌شود.

و الحمدللّه ربّ‌العالمین و صلّی اللّه علی محمد و آله الطیبین الطاهرین.

بازبینی #3
ایجاد شده 24 ژانویه 2024 14:06:53 توسط ... .
به روزرسانی شده 27 ژانویه 2024 16:11:14 توسط ... .